

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 260/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia základného práva na obhajobu „*podľa § 371 písm. c) Trestného poriadku*“ rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.1 T/106/2008 z 3. marca 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 To/23/2009 z 29. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2010 doručená sťažnosť M. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na obhajobu „*podľa § 371 písm. c) Trestného poriadku*“ rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T/106/2008 z 3. marca 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn.

7 To/23/2009 z 29. apríla 2009. Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním z 30. mája 2010, ktorá bola doručená ústavnému súdu 3. júna 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na obhajobu v konaní pred okresným súdom a krajským súdom a predtým aj v prípravnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní, pretože v jeho trestnej veci nevykonali riadne dôkazy a nedostatočne zistili skutkový stav, za čo bol nespravodlivo obvinený a odsúdený na trest odňatia slobody. Z prvého podania tiež vyplýva, že proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý jeho dovolanie zamietol.

V podaniach navrhuje, aby ústavný súd preskúmal a zrušil rozhodnutie krajského súdu, ktoré považuje za nezákonné z dôvodu neoverenia navrhnutých dôkazov, a súčasne navrhuje, aby mu ústavný súd ustanovil v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva na obhajobu (podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky – ďalej len „ústava“) rozsudkom

okresného súdu sp. zn.1 T/106/2008 z 3. marca 2009 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 7 To/23/2009 z 29. apríla 2009 z dôvodu, že „*veškeré navrhnuté důkazy z mojej strany mi boli zamietnuté a súd ma uznal vinným bez toho, aby navrhnuté dôkazy overil*“.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 11. mája 2010 (podaná na poštovú prepravu 10. mája 2010) a namietaný rozsudok krajského súdu sp. zn. 7 To/23/2009 z 29. apríla 2009, ktorý sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom žiada zrušiť, nadobudol právoplatnosť v deň jeho vyhlásenia, teda toho istého dňa. Ústavný súd tiež zistil, že rozhodnutie krajského súdu bolo oznámené sťažovateľovi v jeho prítomnosti priamo na hlavnom pojednávaní, pričom rovnopis tohto rozhodnutia mu bol doručený 11. mája 2009, čím mu nepochybne uplynula zákonná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (t. j. dva mesiace) na podanie sťažnosti ústavnému súdu vo vzťahu k rozsudku krajského súdu z 29. apríla 2009 (obdobne napr. III. ÚS 90/03 a III. ÚS 340/07).

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa, ktoré sú viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2010